

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Gebetbuch für die neue Synagoge in Berlin

Berlin

Morgengebet für die Festtage.
בוט מויל תירחש הליפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2865](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2865)

תפלת שחרית ליום טוב.

Zuerst S. 2 bis S. 39, dann hier weiter.

נְשַׁמַּת כָּל־חַי תְּבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
 בָּשָׂר תִּפְאַר וּתְרוּמָם וּבְרָךְ מְלַכְנוּ תָּמִיד: מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
 הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבְּלִעְדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ
 פּוֹדָה וּמַצִּיל וּמַפְרֵגִם וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הַרְאֵשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי
 כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת הַמְהַלְלֵל בָּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת
 הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיִּי לֹא־יָנוּם וְלֹא־
 יִישָׁן. הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּשִׁיחַ אֱלָמִים וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים
 וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף בְּפוּבִים. לֵךְ לְבָרֶךְ אֲנִיחָנוּ
 מוֹדִים: אֵלוֹ פִּינוּ מָלֵא שִׁירָה בָּיָם. וּלְשׁוֹנָנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן

Morgengebet für die Festtage.

Zuerst S. 2 bis S. 39, dann hier weiter.

נְשַׁמַּת Die Seele aller Lebenden preise Deinen Namen,
 o Gott! und der Geist alles Fleisches rühme Deine Größe alle
 Zeit. Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du, o Gott! und außer
 Dir ist Keiner, der hilft und errettet. Du bist der Schöpfer,
 Du der Erhalter, Du ein liebender Vater den Menschen, Du
 den früheren Geschlechtern Schutz und Schirm, Du auch den
 spätesten Geschlechtern Führer und Lenker. Denn der Ewige
 schläft nicht und schlummert nicht; er schenket Leben und Kraft
 den Schwachen, Freiheit und Mut den Unterdrückten; Dir allein
 danken alle Wesen. Doch entströmte unserem Munde auch
 der Lieder Fülle und unseren Lippen des Jubels Klang, wir

גָּלוּי. אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ עַל־אֶחָת מֵאֵלֶּךָ אֵלֵפֵי אֵלֶפִים
 הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ: מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. בָּרָעַב וְנָתַנּוּ. וּבְשָׁבַע
 כָּל־כֶּלֶתָנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדְּבַר מַלְטָתָנוּ. וּמִחֲלָיִם רָעִים
 וְנִאֲמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עֲזָבוּנוּ
 חֲסָדֶיךָ. וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגַצָּח: עַל־כֵּן אֲבָרִים
 שִׁפְלָגְתָּ בָנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שִׁנְפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׁמַתָּ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־
 שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל לְשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּע.
 וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־
 לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קָרֵב וְכָל־זוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר
 שִׁבְתָּנוּ בְּל־עֲצָמוֹתַי הַתְּאֲמָרְנָה יי מִי בְּמוֹךְ מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
 מִכֹּחַ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לְךָ וּמִי יִשׁוּה־לְךָ
 וּמִי יַעֲרֶךְ־לְךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלְלֶךָ וּנְשַׁבַּחֶךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרְךָ אֶת־שֵׁם
 קְדֻשָּׁה. בְּאֲמֹר לְדוֹר בְּרַכִּי נַפְשֵׁי אֶת־יי וְכָל־קָרְבֵי אֶת־
 שֵׁם קְדֻשָּׁה:

vermöchten doch nicht, nach Gebühr Dir zu danken, Ewiger, unser
 Gott, und Deinen Namen zu preisen für die tausendfältigen
 Wohlthaten, die Du unsern Vätern und uns zu allen Zeiten
 erwiesen hast. Und wie Du bisher in Deiner Liebe uns bei-
 gestanden und uns Deine Gnade nicht entzogen hast, so wirst
 Du, Ewiger, unser Gott, uns auch in Zukunft nicht verlassen.
 Darum danket Dir jeder Mund, jede Zunge verherrlicht Dich,
 jedes Knie beuget sich, jedes Haupt senket sich vor Dir, und
 Leib und Seele jubeln Dir entgegen, wie der Sänger es aus-
 spricht: „Preise Du, meine Seele, den Ewigen und mein
 Inneres seinen heiligen Namen!“

הָאֵל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֲנֶה. הַגְּדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמֶךָ. הַגָּבוֹר לְנִצְחָה
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמְּלִךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ:
שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתּוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים בְּיְיָ
לְיִשְׂרָאֵל נְאֻמָּה תְּהַלֵּךְ: בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי
צְדִיקִים תִּתְבָּרֵךְ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבְקִרְב
קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁבֶן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר
וּלְבָרֵךְ עַל כָּל־דַּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ
מִשִּׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ הָאֵל הַמְּלִךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נְאֻמָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹ וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהַלֵּךְ וְתִתְפָּאֵר קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מְעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מְלִךְ גְּדוֹל בְּתִשְׁבַּחוֹת אֵל

האל Erhabener, Heiliger! wir nahen Dir in Andacht und Verehrung und stimmen Dir Loblieder an, wie Deine Frommen sie uns gelehret haben. Herrscher der Welt! Hochthronender und Erhabener! Dich preiset zu aller Zeit der Gottesfürchtigen Mund, und mit uns erheben, wie zu allen Zeiten auch heute alle Gemeinden des Hauses Israel Deinen Namen, unser Herr und König!

ישתבח So sei denn Dein Name gepriesen immerdar, allmächtiger Gott, großer und heiliger Herrscher, im Himmel und auf Erden! Denn Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, gebühret Lied und Preis, Lob und Sang, Verherrlichung und Anbetung, Huldigung und Danksagung von nun an bis in Ewigkeit. Gepriesen seist Du, Ewiger, allmächtiger Herr, gerühmet und verherrlichtet durch alle Deine Werke, Ewiger und

הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מֶלֶךְ אֵל
חַי הָעוֹלָמִים:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ: (Vorbeteter.)

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Vorbeteter.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרֵא חֶשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

(Am Sabbath das unten Stehende.)

הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מְחַדָּשׁ
בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מְהֵרָבּוֹ מַעֲשֵׂה יְיָ כָּל־

Allmächtiger, der Du auch des Menschen Lob und Preis wohl-
gefällig aufnimmst! —

ברכו Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

ברוך Gelobt seiest Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt,

Du hast das Licht geschaffen und davon geschieden die
Finsternis, Du stiftest den Frieden und erhältst das All.

(Am Sabbath das unten Stehende.)

הַמְּאִיר Du spendest Dein Licht der Erde und ihren
Bewohnern und erneuest jeden Tag in Liebe das Werk D einer

(Am Sabbath.)

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחֶךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ
כִּי־י: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה יוֹצֵר הַכֹּל: הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־
יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מוֹרָחַ וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רְקִיעַ: מוֹצִיא חֶמְדָּה
מִמְּקוֹמָהּ וְלִבְנָהּ מִמְּכוֹן שְׂבֻתָּהּ: הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדָּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה

Alle preiset Dich und Alles rühmet Dich und Alles spricht:
Heilig allein ist der Ewige. Alles erhebet Dich, Schöpfer des Alls, der
Du an jedem Morgen die Pforten des Lichtes erschließest und an jedem
Tage die Sonne und den Mond in ihre Bahnen leitest, Herr der Welt!
erhalte uns in unendlicher Guld Deine Liebe und sei unser Hort und her

בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיִנָּה: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁבְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ:
 אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל הַדָּעָה. הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה. טוֹב יֵצֵר
 כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ:

Schöpfung. Wie groß sind Deine Werke, o Herr! Du hast sie alle in Weisheit geschaffen; voll ist die Erde Deines Segens. Herr der Welt! erhalte uns in unendlicher Guld Deine Liebe und sei unser Hort und der Schild unseres Heils. Zur Verherrlichung Deines Namens hast Du, wie die Himmelslichter, so alle Deine Werke geschaffen. Sie alle gehorchen Deinem Willen und wir, zu Deinem Dienste berufen, beten in tiefster Ehrfurcht Dich an, heiligen Deinen Namen, allmächtiger Schöpfer und Herr! und rufen allesammt:

(Am Sabbath.)

בְּרֵאשִׁית: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן
 עֲזָנוּ צוּר מְשַׁבְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: אֵין בְּעַרְבֶךָ וְאֵין וּוְלִתְּךָ.
 אִפְסֵם בְּלִתְּךָ וְאֵין הַזְמָה לְךָ:
 אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָל־
 גִּשְׁמָה: גְּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. הַדָּעָה וְתַבּוּנָה סְבִיבִים
 אוֹתוֹ: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָי כְּסֹאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנָי
 כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹרוֹת שֶׁבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יֵצֵרֵם בְּדַעַת
 בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: בָּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהִיוֹת מוֹשְׁלִים
 בְּקֶרֶב תְּבִל: מְלֵאִים זִו וּמְפִיקִים נְגִה. נֶאֱדָה זִיוֹם בְּכָל־
 הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׁשְׁבִים בְּבֹאֵם. עֹשִׂים בְּאֵימָה

Schild unseres Heiles. Unerforschlich in Deinem Wesen, unvergleichlich in Deinem Wirken waltest Du durch alle Zeit und Ewigkeit.

אל Herr und Meister aller Werke, gepriesen und verherrlicht im Munde aller Lebenden! Deiner Größe und Güte ist das Weltall voll; von Deiner Weisheit zeuget es allüberall. Reinheit und Geradheit umgeben Deinen Thron, Liebe und Erbarmen bezeugen Deine Herrlichkeit. Segen spendend sind die Lichter, die Gott in Weisheit und Einsicht geschaffen; Kraft und Stärke hat er in sie gelegt, daß sie herrschen im Weltall. Glanz erfüllt und Strahlen sendend erleuchten sie die ganze Welt. Fröhlich in ihrem Aufgange und jubelnd in ihrem Niedergange, vollziehen sie in Ehrfurcht

תְּתַבַּרְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל מְאוֹרֵי
אֹר שְׁעֵשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סִלָּה.

(Borbeter.)

תְּתַבַּרְךָ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְגֹאֲלֵנוּ. יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד
מְלַכְנוּ. אֲשֶׁר מְשַׁרְתִּיו בְּכֹל מְשֻׁמְעִים יָחַד דְּבַרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. וּבְכֹל עֲשִׂים בְּיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵם
וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים.

(Gemeinde.)

אֵת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא.

(Borbeter.)

וּבְכֹל עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.

(Gemeinde.)

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כְּרֹ-
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen!
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit!

(Am Sabbath.)

רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ צְהִלָּה וְרִנָּה לְיִבְר
מְלִכוּתוֹ: לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים. בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
הַתְּעֵלָה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאָרְתָּ עֲשָׂה לְיוֹם הַמְּנוּחָה
עָגַג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לְאֵל כָּל־
יְצוּרָיו. שִׁבַּח וַגְּדִלָה יִתְּנוּ לְאֵל מְלֶךְ יוֹצֵר כָּל. הַמְּנַחִיל
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קְדֹשׁ: תְּתַבַּרְךָ " oben

den Willen ihres Herrn. Alle Himmelscharen geben Preis und Ruhm
seinem Namen, ihm dem Herrn, der am siebenten Tage sein Schöpfungs-
werk vollendet und der den siebenten Tag zum Sabbath eingesehet hat,
zum Tage der Ruhe und der Seelenfreude, zum Tage der Heiligung und
Erhebung im Namen des heiligen Gottes. Zur Verherrlichung Deines
Namens hast Du, wie die Himmelslichter, so alle Deine Werke geschaffen.
Sie alle gehorchen Deinem Willen, und wir, zu Deinem Dienste berufen,
beten in tiefster Ehrfurcht Dich an, heiligen Deinen Namen, allmächtiger
Schöpfer und Herr! und rufen allesamt:

(Heilig, heilig u. s. w.; wie oben.)

(Borbeter.)

לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

(Borbeter.)

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִירוֹת
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְיֵנוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
 עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת וְזָרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת
 נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם
 תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאֲמוֹר. לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:
 אַהֲבָה רַבָּה אַהֲבָתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּלַח גְּדוּלָה וְיִתְרָה
 הַמְּלַח עָלֵינוּ: אֲקִינֵנוּ מְלַכְנוּ בְּעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ
 בְּךָ נִתְלַמְּדִים חֲקֵי חַיִּים בֵּן תְּחַנְּנֵנוּ וְתִלְמְדֵנוּ: אֲקִינֵנוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלַבְנוּ לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיבִיל

Und alle Wesen rufen einander zu:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

Dir, dem hochgepriesenen Gotte, erschallet unser Lied,
 dem ewig Waltenden unser Lobgesang. Denn Tag für Tag
 erneuest Du die Wunder Deiner Schöpfung, belebest die Welt
 mit Deinem Geistesodem und spendest in unendlicher Guld
 Gnade und Heil allen Deinen Geschöpfen. So erstrahlet jeden
 Morgen, neu verjünet, das Tageslicht, das Du im Urbeginn
 geschaffen. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schöpfer des Lichts!

Wir aber bringen Dir unseren Dank dar für
 die unendliche Liebe und Fürsorge, die Du uns und unseren
 Vätern erwiesen. Du hast Israel zum Volke Deiner Lehre
 erkoren, daß es zu Deiner Verherrlichung sie unter alle Völker
 trage. Du hast unseren Vätern die Gesetze des Lebens gegeben,
 daß sie durch ihre Betätigung Deinen Namen heiligen.
 O Gott und Vater, gib auch uns einen einlichtsvollen Sinn.

לְשִׁמְעַע לְלָמֵד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּדֶד־דְּבָרַי
 תְּלַמּוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה שְׁמֶךָ וְלֹא
 גִּבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא
 בְּטַחְנוּ נִגְיֵלָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
 אֲתָה וּבָנוּ בְּחַרְתָּ וּקְרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת.
 לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֲדְךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר
 בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(Gemeinde erhebt sich.)

(Vorbeteter und Gemeinde laut.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

(Leise.)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ
 הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשִׁנְנָתָם לִבְּנוֹךָ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ

daß wir die Weisheit Deiner Lehre erfassen und an Deinem
 Gebote festhalten, daß wir alle geeinet Dich als den Einen und
 die Wahrheit Deiner Lehre treu bekennen, daß wir in Liebe
 und Ehrfurcht und mit dem unerschütterlichen Vertrauen, das
 die Väter immerdar bewähret haben, an Dir hängen und daß
 wir immer würdig seien des Heiles und des Segens, die aus
 Deiner Lehre sprießen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du
 Israel zum Volke Deiner Lehre erkoren!

שמע Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott.

ברוך Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein
 Walten immer und ewig!

ואהבה Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit
 ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft. Und
 es sollen diese Worte, die ich dir heute gebiete, in deinem
 Herzen sein. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von

בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתֶּךָ בְּהֵרָךְ וּבְשִׁבְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתֶּם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטַטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֵיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמְלִקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דֶגְגְּךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח
 לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
 מָטָר וְהִיאַדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתֶּם מִהַרְרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶּם לְאוֹת עַל־

ihnen reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du
 gehest auf dem Wege, wenn du dich niederlegest und wenn du
 aufstehest. Du sollst sie binden zum Zeichen an deine Hand, und
 sie sollen sein zum Stirnbande zwischen deinen Augen. Du sollst
 sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore!
 וְהָיָה Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine
 Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu
 lieben und ihm zu dienen mit ganzem Herzen und ganzer
 Seele: so werde ich den Regen eurem Lande geben zu seiner
 Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Ge-
 treide und deinen Most und dein Del. Und ich werde auf
 deiner Flur Gras sprießen lassen für dein Vieh, und auch du
 wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz
 betöret werde und ihr abfallet und anderen Göttern dienet
 und euch vor ihnen bücket! Auf daß nicht der Zorn des
 Ewigen wider euch entbrenne, daß er verschließe den Himmel
 und kein Regen sei, und der Erdboden seinen Ertrag nicht
 gebe, und ihr bald schwinden müßet hinweg von dem gesegneten
 Lande, das der Ewige euch gibt. Ihr sollet diese meine Worte
 eurer Herzen und eurer Seele einprägen und sie binden als
 Zeichen an eure Hand, und sie seien zum Stirnbande zwischen

יְדַכּוּם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֶתְּכֶם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּרִיכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־בְּנָפִי בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם
 וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
 אֶתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

euren Augen. Du sollst sie lehren deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder, so lange der Himmel über der Erde, in dem Lande, welches der Ewige euren Vätern zu geben verheißt hat.

Der Ewige sprach zu Moses also: Rede zu den Kindern Israels und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für alle Zeiten und zu den Schaufäden des Zipfels eine Schnur von himmelblauer Wolle fügen, und sie mögen euch zu Schaufäden dienen, auf daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie tuet, und nicht wandelt in den Gelüsten eures Herzens und eurer Augen, denen ihr nachgeheth. So erinnert euch denn aller meiner Gebote und übet sie und seid heilig eurem Gotte! Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Egypten, euer Gott zu sein, — ich, der Ewige, euer Gott!

אֱמֶת וַיִּצִיב וַנִּכּוֹן וַקִּיָּם וַיִּשָּׂר וַנִּיאָמֵן וַטוֹב וַיִּפְסַח הַדְּבָר
 הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנו צוֹר
 יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנו : לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וַיִּשְׁמוּ קִיָּם וַכִּסְאוֹ
 נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת : וַדְּבָרָיו חַיִּים וַקִּיָּמִים
 נִיאָמָנִים וַנִּחַמְדִּים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ
 וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דוֹרוֹת וְרַע יִשְׂרָאֵל
 עַבְדֶּיךָ :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצִדְקָתֶךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ : אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁיִשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתֶךָ וַדְּבָרֶךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ אֱמֶת אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן
 לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר לָרִיב רִיבָם : אֱמֶת אֶתְּהָ הוּא רֹאשׁוֹן
 וְאֶתְּהָ הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ :
 מִמַּצְרַיִם גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ וַיִּם־
 סוּף בְּקַעַף וַיְרִידִים הַעֲבָרָתְךָ :

(Borbeter.)

עַל־זֹאת שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל . וַנִּתְּנוּ יְרִידִים
 וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי

אמת Wahr und feststehend, bewähret und heilvoll ist uns dieses Wort durch alle Zeiten. In Wahrheit, der Ewige, Gott unser Herr, ist Jakobs Hort, unseres Heiles Schild. Von Geschlecht zu Geschlecht ist er und sein Name unveränderlich, sein treues Walten für immer dauernd.

עזרתך Ja, Beistand bist Du gewesen unseren Vätern von jeher; Du bist uns heute noch Schild und Retter. Hoch erhaben thronest Du und lässest Deinen Geist und Deine Gerechtigkeit walten auf der ganzen Erde. Heil dem, der Deinen Geboten gehorchet, das Wort Deiner Lehre beherziget. Du bist der Herr in aller Ewigkeit und außer Dir ist kein Hort und kein Erretter. Du hast unsere Väter aus Egypten befreiet und durch das Schilfmeer sie geführet.

ואת Darob brachten die Begnadeten Dir, Gott, unser

זָקִים. רָם וְגִשָּׁא נָדוּל וְנוֹרָא מְשִׁפִּיל גְּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים
 מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנּוּיִם וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
 בְּעַת שׁוֹעֵם אֱלֹוֹ. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ:
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
 כָּלָם:

(Gemeinde.)

מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ
 נוֹרָא תְּהִלַּת עֲשֵׂה־פְלָא:

(Vorbeter.)

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֻלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַּת הַיָּם
 יָחַד כָּלָם הוֹדּוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

(Gemeinde.)

יְיָ יִמְלֹךְ רַעְלָם וְעַד:

(Vorbeter.)

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֶה כְּנַאֲמָךְ
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. גְּאֻלְגּוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

Herr, Dank und Lob, Dir, dem Hoherhabenen, der die Hochmütigen stürzt und die Gebeugten aufrichtet, die Gefesselten befreiet und die Bedrängten errettet, den Bekümmerten beisteht und sein Volk erhört, so es zu ihm flehet. Darob ward Dir Lob und Preis. Moses und die Kinder Israel stimmten Dir ein Loblied an und jubelnd sprachen sie alle:

מי "Wer ist wie Du unter den Mächten, Ewiger? wer wie Du prangend in Heiligkeit, verherrlicht in Lobliedern, Wundertäter?"

שירה Ein neues Lied stimmten am Rande des Meeres die Erlöseten Dir an und sprachen:

יְיָ "Der Ewige regieret immer und ewig!"

צוּר So bleibe zu aller Zeit, Hort Israels, ein Beistand Israels, Du unser Erlöser, Gott der Heerscharen. Gepriesen seist Du, Ewiger, Erlöser Israels!

(Gemeinde erhebt sich.)

אַרְנִי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

(Der Vorbeter beginnt laut und die Gemeinde betet leise mit.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה כָּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מִלְּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אַרְנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְתַגְּשָׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי בְּמוֹד
 בָּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מִלְּךָ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ
 יְשׁוּעָה. וַיִּאֱמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
 הַמֵּתִים:

Arni Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
 Lob verkünde!

ברוך געפריען seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Sjaak und Jakob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
 Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du
 Ewiger, Schild Abrahams!

Arni Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
 Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
 über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade
 und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, stüttest die
 Fallenden; heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
 bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
 wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waldest
 über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wir
 vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen
 seist Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Gemeinde.)

יְמִלֵךְ ייָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

(Vorbeter.)

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּהּ וּלְנֶצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתָהּ נְקַדִּישׁ
וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(Wer allein betet.)

(אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמָּה קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלֶּךְ
סִלָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:)

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקְדֻשָּׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמָּה הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

(Gemeinde.)

Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

(Vorbeter.)

Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
Größe und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und heiliger
Gott. Gepriesen seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

(Wer allein betet.)

Heilig bist Du, und heilig ist Dein Name, und die
Frommen preisen Dich an jedem Tage. Gepriesen seist Du,
Ewiger, heiliger Gott!

Du Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählet, uns
Deine Gebote zu unserer Heiligung gegeben, Du hast zu Deinem
Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen
und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben,
(diesen Sabbathtag und) dieses

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Besuchfest.)
חג השמיני חג	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות
העצרת הזה.	הזה. זמן	הזה. זמן מתן	הזה.
זמן שמחתנו	שמחתנו	תורתנו	זמן חרותנו

(באהבה) מקרא קדש וְכַר לְיַצִּיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִשְׁקַד וְיִזְכֵּר
 וְזָכְרֵנוּ וּפְקֻדֹתֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן כָּל־עַמּוֹת בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

(Schlußfest.)	(Hüttenfest.)	(Wochenfest.)	(Besuchfest.)
חג השמיני חג העצרת	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות
הזה.	זמן	זמן מתן	הזה.
זמן שמחתנו	שמחתנו	תורתנו	זמן חרותנו

חַנּוּן וְרַחוּם אֲתָה:

Besuchfest, das Fest | Wochenfest, | Hüttenfest, | Schlußfest,
 der Befreiung aus | das Fest der | das Fest der | ein Fest der
 ägyptischem Drucke, | Gesetzgebung, | Erntefeier, | Freude,
 als einen Tag heiliger Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du
 huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer
 Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel
 in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und
 Frieden verleihst an diesem

Besuchfeste. | Wochenfeste. | Hüttenfeste. | Schlußfeste.
 Fördere unser Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu
 Dir, Allgnädiger, schauen wir in Zuversicht empor.

והשיאנו יי אלהינו את ברפת מועדיך לחיים ולשלום
 לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: (אלהינו
 ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבצענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
 לעבדך באמת ובהגחילנו יי אלהינו (באהבה ובדבון) בשמחה
 ובששון (שבת) מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי
 שמך. ברוך אתה יי מקדש (השבת) ישראל והומנים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ותפלתם תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:
 מזרים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לרור

והשיאנו Berleihe uns, Ewiger, unser Gott, nach Deiner
 gnadenreichen Verheißung den Segen Deiner Festeszeiten, daß
 sie unserem Leben Weihe und Frieden bringen! (Habe Wohl-
 gefallen, unser Gott und Gott unserer Väter, an unserer Feier.) Heilige
 uns durch Deine Gebote und wende unseren Sinn Deiner Lehre
 zu, laß uns theilhaftig werden Deiner Güte und Deines Heiles
 uns erfreuen. Läutere unser Herz, daß wir in Wahrheit Dir
 dienen und daß wir, zur Heiligung Deines Namens berufen,
 auch durch Deine heiligen Feste immer mehr uns weihen und
 kräftigen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du (den Sabbath)
 Israel und die Festeszeiten geheiliget!

רצה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
 Gebet huldvoll auf, daß Dir stets wohlgefalle der Dienst
 Deines Volkes Israel.

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in Ehr-
 furcht dienen!

מזרים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger
 bist unser Gott und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
 Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht

פְּנִיָּהּ. כִּי בְּאֹר פְּנִיָּהּ נְתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְיִצְרָקָה וְיִבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעִינֶיהָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

(Stilles Gebet.)

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תוֹדֵם וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַחַוְשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הָסֵר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגֵי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahr-
heit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des
Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen,
zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde
mit Deinem Frieden.

ברוך גֵּבְרִיעֵן־סֵיִט דו, עֵוִיגֵר, דֵּר־סֵיִן בֹּלֵק יִסְרָאֵל מִיֵּט
דֵּם סֵגֵן דֵּם פֿרִיעֵןס בֵּגְנָדֵט!

(Stilles Gebet.)

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und
meine Lippen vor Reden des Trugs! Laß mich gegen meine
Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln.
Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote
eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen
vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt
seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die
Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir,
mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden
stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über
ganz Israel! Amen!

(Für die sieben Tage des Hüttenfestes mit Ausnahme des Sabbath.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לֹלֶב:

(Am ersten Tage; wenn dieser ein Sabbath, am zweiten Tage.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֲחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

סדר הלל.

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרֹּא אֶת־הַלֵּל:

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

(קיג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזֻרַח־
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגַבִּיהִי לְשָׁבַת: הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבְאָרֶץ: מְקַיְמֵי מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן:

Hallel.

(Vorbeter.)

ברוך גepriefen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Du uns geheiliget durch Deine Gebote, und zu dessen Verherrlichung wir das Hallel anstimmen.

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

(Ps. 113.) Hallelujah! Lobet, ihr Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen! Der Name des Ewigen sei gepriefen von nun an bis in Ewigkeit! Vom Aufgange der Sonne bis zu ihrem Niedergange sei gelobet der Name des Herrn! Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln ist seine Herrlichkeit. Wer ist wie der Ewige, unser Gott, der hoch im Himmel thronet und tief herniederschauet auf die Erde? Er richtet aus dem Staube den Armen auf, erhebet aus dem Elend den Dürftigen, ihn zu setzen neben die Edlen,

יְהַלְלוּ-יָהּ וְלֹא כָל-יְרֵדֵי הַיָּמָה: וְאִנְחָנוּ נְבָרַךְ:
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(Stilles Gebet.)

(קטז) אֶהְבֵּתִי כִּי-יִשְׁמַע יי אֶת-קוֹלִי פִּתְחוּנִי: כִּי-הָטָה
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמֵי אֶקְרָא: אֶפְסוּנִי חֲבֵלֵי-מָוֶת וּמְצָרֵי שְׂאוּל
מִצְאוּנִי צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם-יי אֶקְרָא אָנָּה יי מִלְּטָה
נַפְשִׁי: חַנוּן יי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יי
יְדַלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמְנוּחָיְכִי כִּי יי גָּמַל
עָלַיְכִי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת-עֵינַי מִן-דְּמָעָה אֶת-
רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הֵאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אָנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אָנִי אֶמְרַתִּי בְּחַפְזִי כָּל-הָאָדָם
כֹּזֵב: מָה-אָשִׁיב לִי כָּל-תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי: בּוֹס-יְשׁוּעוֹת

loben Gott, und nicht, die in Grabesstille sinken. Wir aber loben Gott, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Stilles Gebet.)

אהבתי (פס. 116.) Ich liebe den Ewigen; denn er erhöret die Stimme meines Flehens; denn er neiget mir sein Ohr, und alle meine Tage rufe ich ihn an. Mich umfingen des Todes Bande, die Schrecken der Gruft hatten mich erfaßt, Not und Kummer trug ich; da rief ich an den Namen des Ewigen: Ach, Herr, rette meine Seele! Gnädig ist der Herr und gerecht, und barmherzig ist unser Gott. Die in Einfalt wandeln, hütet der Ewige. Ich war gebeugt, und er half mir. Kehre zurück, meine Seele, zu deiner Ruhe, denn der Ewige hat dir wohlgetan! Du hast meine Seele befreiet vom Tode, mein Auge von Tränen, meinen Fuß bewahret vor dem Straucheln. Ich werde wandeln vor dem Ewigen im Lande des Lebens. Ich vertrauete, auch da ich sprach: Ich bin sehr gebeugt. In der Bestürzung hatte ich geredet: Jeder Mensch ist trügerisch. Wie soll ich vergelten dem Ewigen alle seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles hebe ich empor und rufe an den Namen

אֲשָׁא וּבָשָׂם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָּא לְכָל־
 עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יי כִּי־אֲנִי
 עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בְּדִמְתְּךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבַּח
 זָבַח תּוֹדָה וּבָשָׂם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם נְגִדְה־נָּא
 לְכָל־עַמּוֹ: בְּחֻצּוֹת בַּיִת יי בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
 (ק"ה) הִלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שֶׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים: כִּי
 נָבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וַיֵּאֱמַת יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(Gemeinde.)

(Vorbetet.)

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	יֹאמְר־נָּא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	יֹאמְרוּ נָּא בַּיִת אֶהְרֶן
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:	יֹאמְרוּ נָּא יִרְאִי יי

des Ewigen. Meine Gelübde will ich dem Ewigen erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes. Schwerwiegend ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Gott, ich bin doch Dein Knecht, Dein Knecht, der Sohn Deiner Magd; Du hast meine Fesseln gelöst. Dir will ich darbringen Opfer des Dankes und den Namen des Ewigen anrufen. Meine Gelübde will ich dem Ewigen erfüllen in Gegenwart seines ganzen Volkes, in den Vorhöfen des Tempels, in deiner Mitte, Jerusalem. Hallelujah!

הללו (Ps. 117.) Lobet den Ewigen, alle Völker! rühmet ihn, alle Nationen! denn mächtig waltet seine Gnade über uns, und Gottes Treue währet ewiglich. Hallelujah!

(Vorbetet.)

(Gemeinde.)

הוֹדוּ (Ps. 118.)	דַּאֲכֶת דֶּם עֲוִיגֶן,
	דֶּם עֵר יִטִּיג; דֶּם עֲוִיגֶן וָאֲהֶרֶת סֵינֵה עֲנֵדֶה.
אַלְסוֹ סְפֵרֶה יִסְרָאֵל:	עֲוִיגֶן וָאֲהֶרֶת סֵינֵה עֲנֵדֶה.
אַלְסוֹ סְפֵרֶה דַּס הַאֵס אֶהְרֶן:	עֲוִיגֶן וָאֲהֶרֶת סֵינֵה עֲנֵדֶה.
אַלְסוֹ סְפֵרֶה דֵי גוֹטֶס־פִּירְחִיגֶן:	עֲוִיגֶן וָאֲהֶרֶת סֵינֵה עֲנֵדֶה.

(Stilles Gebet.)

מִן־הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יי לִי לֹא
 אִירָא מִהֲיַעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יי לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי אִירָאָה
 בְּשִׁנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
 בְּיַי מִבְּטַח בְּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סִבְּבוֹנֵי בְּשֵׁם יי כִּי
 אֲמִילִם: סִבְּבוֹנֵי גַם־סִבְּבוֹנֵי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם: סִבְּבוֹנֵי
 כְּדַבְרִים דַּעְכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם: דַּחַח
 רַחֲמֵי לְנַפְל וַיִּי עֲזָרְנִי: עֲזֵי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
 קוֹל רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים יִמִּין יי עֲשֵׂה חַיִּל: יִמִּין
 יי רֹמְמָה יִמִּין יי עֲשֵׂה חַיִּל: לֹא־אָמוֹת כִּי־אֲחִיָּה וְאֲסַפֵּר
 מַעֲשֵׂה־יְהוָה: יִסֵּר יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ־לִי
 שַׁעֲרֵי־צַדִּיק אֲבֹא־בָם אֲוֹדָה יְהוָה: וְהִתְשַׁעֵר לִי צַדִּיקִים
 יָבֹאוּ בּוֹ:

(Stilles Gebet.)

מן Aus der Enge rief ich Gott an, Gott erhörte mich und
 schaffte mir Raum. Gott ist mit mir: ich fürchte nichts; was
 können mir Menschen tun? Gott ist mir zu meiner Hilfe, und
 ich schaue ruhig auf meine Hasser. Besser ist, sich bergen bei
 dem Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist, sich
 bergen bei dem Ewigen, als auf Mächtige vertrauen. Alle
 Völker umringen mich: im Namen des Ewigen, ich vernichte sie.
 Sie umringen mich, umdrängen mich: im Namen des Ewigen,
 ich vernichte sie. Sie umdrängen mich wie Bienenschwärme, sie
 verlöschen wie Dornenfeuer: im Namen des Ewigen vernichte
 ich sie. Wohl stieß man mich, daß ich falle: aber der Ewige
 stand mir bei. Mein Sieg und mein Sang ist Gott, er war
 mir ein Helfer. Die Stimme des Jubels und des Heiles er-
 schallet in den Zelten der Gerechten: Die Rechte des Ewigen
 schaffet Sieg. Die Rechte des Ewigen ist hochehaben, die
 Rechte des Ewigen schaffet Sieg. Noch sterbe ich nicht, ich lebe
 und erzähle die Taten Gottes. Wohl hat Gott mich gezüchtigt;
 aber dem Tode hat er mich nicht hingegeben. Deffnet mir die
 Pforten des Heiles, daß ich eintrete und Gott danke. Dies
 ist die Pforte des Ewigen, die Gerechten treten ein.

(Vorbeter.)

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וְהִתִּיר לִי לִישׁוּעָה:

(Gemeinde.)

אֲבֵן מָאֵסוּ הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:

(Vorbeter.)

מֵאֵת יי הִיָּתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:

(Gemeinde.)

וְהַחַיִּים עָשָׂה יי נִגְלָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

(Gemeinde.)

(Vorbeter.)

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ הָבֵא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי:

(Gemeinde.)

אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ אִסְרוּחַג בְּעַבְתִּים עַד-
בְּרִנּוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אודך Ich danke Dir, daß Du mich erhöret und mir ein Helfer warest.

אבן Der Stein, den die Bauleute verworfen, ist zum Eckstein geworden.

מאת Von Gott ist Solches gekommen, wunderbar ist's in unseren Augen.

זה Diesen Tag hat Gott gemacht, laffet uns jubeln und sein uns freuen!

(Vorbeter:)

(Gemeinde:)

D Ewiger, gewähre Hilfe! D Ewiger, gewähre Hilfe!

D Ewiger, gib Gedeihen! D Ewiger, gib Gedeihen!

ברוך Gefegnet, wer da kommet im Namen des Herrn!
wir segnen euch aus dem Hause des Herrn.

אל Mächtig ist Gott und er leuchtet uns, bindet das Festopfer mit Seilen an die Vorsäße des Altares.

(Vorbetet.)

אלי אַתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ:

(Gemeinde.)

הוֹדוּ לִי בִי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

(Vorbetet.)

יִתְלַלֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים
 עָשִׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל-עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
 וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-
 שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֶּךָ נְאֻם לְזַמֵּר כִּי
 מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל
 בַּתְּשֻׁבָּרוֹת:

(ע. 78.) קדיש שלם

אלי Mein Gott bist Du, und ich preise Dich; mein Gott,
 ich erhebe Dich!

הוֹדוּ Danket dem Ewigen, denn er ist gütig, denn ewig
 währet seine Gnade.

יהללך Also preisen Dich, Ewiger, unser Gott, alle Deine
 Werke, und Deine Frommen, die Gerechten, die Deinen Willen
 vollziehen, und Dein ganzes Volk Israel — sie Alle bekennen
 und preisen, sie verherrlichen und heiligen Deinen Namen, o
 Herr und König! Denn gut ist es, Dir zu danken, und schön,
 Deinem Namen zu lobsingeln. Denn von Ewigkeit zu Ewig-
 keit bist Du Gott. Gepriesen seist Du, Ewiger, durch Loblieder
 verherrlicht!

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדְבַר-יְיָ מִירוּשָׁלַם:
בְּרוּךְ שְׁנַתָּן הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

(Vorbetet und Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשָּׂא עֵוֹן
וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:

כי Von Zion geht aus die Lehre und das Wort Gottes
von Jerusalem.

רוך Gepriesen sei, der in seiner Heiligkeit seinem Volke
Israel die Lehre gegeben!

(Vorbetet und Gemeinde.)

” Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig,
langmütig und von unendlicher Guld und Treue! Du
bewahrest Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst
Schuld, Missetat und Sünde, und sprichst rein die
Reuigen.

(An Simchath Thorah.)

” לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:
” יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל-יַעֲקֹב וְאֶל-יִשְׁשַׁבֵּן:

” מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעַד:

” עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

וַיְהִי נָא אֲמָרֵינוּ לְרִצּוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל:

der Ewige freuet sich seiner Werke. Der Name des Ewigen sei gepriesen
von nun an bis in Ewigkeit! Möge der Herr, unser Gott, mit uns
sein, wie er gewesen ist mit unsern Vätern, daß er uns nicht verlasse
und nicht verstoße. Der Ewige regieret, er hat regieret und wird
regieren immer und ewig. Der Ewige gibt Kraft seinem Volke, der
Ewige segnet sein Volk mit Frieden. Mögen doch unsere Worte wohl-
gefällig sein dem Herrn des Alls!

(Stille Andacht.)

רבוז העולם. מלא משאלותינו לטובה והפק רצוננו
 ותן לנו שאלתנו. וזכנו לעשות רצונה בלבב שלם וללכת
 בדרך ישרים לפניך וקדשנו במצותיך וזכרנו לחיים טובים
 וארוכים ולשלום לפרנסה וכלכלה. ותן בלבנו להנות
 בתורתך ולקיים מצותיך. ושלה רפואה לכל-מקאובינו
 ותברך את-כל-מעשה ידינו. ותגזור עלינו גזרות טובות
 ישועות ונחמות. אמן וכן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: ואני תפילתי לך יי עת
 רצון אלהים ברב-חסדך עגני באמת ישעך:

(Stille Andacht.)

Herr des Weltalls! Von Neuem soll die Thorah
 uns erschließen das Heil ihrer Lehren, den Segen ihrer Gebote,
 den Trost ihrer Verheißungen. Möge durch Befolgung ihrer
 Lehren unser Leben Deinem Dienste geweiht und auf die Pfade
 der Wahrheit und des Rechts geleitet werden. Gedanke unser
 zum Leben und erleuchte unseren Sinn, daß wir in Deinem
 Lichte wandeln. Laß uns nicht schwach und verzagt sein, wenn
 Du in Deiner Weisheit mit Deinen Prüfungen uns heimsuchest,
 und heile die Wunden, die Du uns schlägst. Segne das Werk
 unserer Hände und laß unser Tun zu unserem Heile gelingen.
 Amen! Es seien wohlgefällig die Worte meines Mundes und
 das Sinnen meines Herzens, Dir, o Ewiger, mein Hort und
 mein Erlöser! Möge die Stunde, da wir zu Dir beten, eine
 segensreiche sein, und Du, o Gott, in Deiner Gnaden Fülle
 uns erhören und Dein Heil uns verleihen.

(An Simchath Thorah.)

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך
 וינסו משנאיך מפניך:

Wenn die Bundeslade aufbrach, sprach Moses: Auf,
 o Gott, daß sich zerstreuen Deine Feinde und Deine Hasser
 vor Dir fliehen.

(Rabbiner.)

Gelobt sei Gott, der in seiner Heiligkeit Israel seine Lehre gegeben hat! Gottes Lehre ist vollkommen, erquicket die Seele und erfreuet das Herz. Sie ist die Leuchte unseres Geistes. Sie hat Israel zu allen Zeiten Kraft und Ausdauer gewähret. Du, o Gott, bist der Quell aller Wahrheit, Deine Lehre ist Wahrheit und alle Worte Deiner Verheißungen sind Wahrheit. Laß, o Gott, Deine Lehre immer tiefer in uns sich befestigen, Heil verbreiten über Israel und die ganze Menschheit. Amen!

(Vorbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

(Vorbeter und Gemeinde.)

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אַרְוָנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

שמע Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott.

(Vorbeter und Gemeinde.)

אחד Einzig ist unser Gott, groß ist unser Herr, Heiliger sein Name.

(An Simchath Thorah.)

קוֹמָה יי לְמַנְיַחְתָּהּ אִמָּה וְאַרְזֵן אַזְוָה: כְּהִנֵּה יִלְבָּשׁוּ אֶדְכָּךְ וְחַסִּידֶיךָ
 יִרְגְּנוּ: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִנֵּינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו זֶה יי
 קִנֵּינוּ לוֹ גָּגִילָה וְגִשְׁמָתָהּ בִּישׁוּעָתוֹ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים
 וּמְשַׁלְּתָהּ בְּכָל-דָּוָר וְדָד:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבָר יי מִירוּשָׁלַם:

Und man wird sprechen an jenem Tage: Siehe, das ist unser Gott, auf den wir hofften, daß er uns helfe; das ist unser Gott, auf den wir hofften! nun wollen wir frohlocken und uns freuen seiner Hilfe. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und Deine Herrschaft in jeglichem Geschlecht.

Von Zion geht die Lehre aus und das Wort Gottes von Jerusalem.

(Vorbeter.)

גְּדֹלוֹ לִי אֱתִי. וְנִרְוַמְקָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

(Vorbeter und Gemeinde.)

לָךְ יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ לָךְ יי הַמְּמֹלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
לְרֹאשׁ: רֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהָרוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא: רֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
יי אֱלֹהֵינוּ:

(Vorbeter.)

Preiset den Ewigen mit mir und laffet uns allesamt
seinen Namen erheben!

(Vorbeter und Gemeinde.)

Dein, o Gott, ist die Größe und die Macht, die
Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja alles im Himmel
und auf Erden; Dein, o Herr, ist das Reich und Du bist
das Haupt, erhaben über Alles. Erhebet den Ewigen, unseren
Gott, und bückt euch am Schemel seiner Füße, heilig ist er!
Erhebet den Ewigen unseren Gott und bückt euch auf seinem
heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

(An Simchath Thorah.)

Umzug mit den Thorahrollen.

(Vorbeter und Gemeinde.)

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

אָנָּה יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

אֱלֹהֵי הַרוּחֹת הוֹשִׁיעָה נָּא.

בּוֹחֵן לְכַבּוֹת הַצְּלִיחָה נָּא.

גּוֹאֵל הַזֶּק עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

(Umzug mit den Thorahrollen.)

o Ewiger, gewähre Hilfe! o Ewiger, gib Gedeihen!

o Ewiger, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

o Gott der Geister, gewähre Hilfe!

Der Du prüfeest unsere Herzen, gib Gedeihen!

Mächtiger Erlöser, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

(Vorbeter.)

הכל הִבּוּ גִדְלֵי לְאַלְהֵינוּ וּתְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

יַעֲמֹד רֵאשׁוֹן . . .

(Der zur Thorah Gerufene.)

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Der Gerufene.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
מִכָּל-הָעַמִּים וּנְתַן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
תּוֹרָה:

(Vorbeter.)

Spendet Lob und Preis unserem Gotte und gebet
seinem Worte die Ehre!

(Der zur Thorah Gerufene.)

Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

(Gemeinde.)

Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

(Der Gerufene.)

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du aus allen Völkern uns erkoren und uns Deine
Lehre gegeben hast. Gepriesen seist Du, Ewiger!

(An Simchath Thorah.)

מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא.

נְאוֹר וְאֵדִיר הַצְּלִיחָה נָא.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, עֲגִנֵי כִּיּוֹם קִרְאָנוּ:

קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא.

רַחוּם וְחַנּוּן הַצְּלִיחָה נָא.

שׁוֹמֵר הַבְּרִית, עֲגִנֵי כִּיּוֹם קִרְאָנוּ:

† D Weltenkönig, gewähre Hilfe!

Glanzumstrahlter, Hoherhabener, gib Gedeihen!

Der Du Bankende stühest, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

קדוש Heiliger und Erhabener, gewähre Hilfe!

Barmherziger und Gnädiger, gib Gedeihen!

Hüter des Bundes, erhöre uns, wenn wir zu Dir rufen!

(Hier weiter: Das Gebet des Rabbiners u. f. w. S. 262.)

Die Vorlesungen aus der Thorah für die Feste befinden sich im Anhang I.

Die Vorlesung aus der Thorah befindet sich	Seite
für den 1. Tag des Pesachfestes	359—362
" " 2. " "	363—366
" " Sabbath der Halbfeiertage	367—372
" " 7. Tag des Pesachfestes	374—380
" " letzten Tag des Pesachfestes	382—387
" " 1. Tag des Wochenfestes	389—394
" " 2. " "	396—398
" " 1. und 2. Tag des Hüttenfestes	401—404
" " Sabbath der Halbfeiertage	407—409
" das Schlußfest	412—414
" " Simchath-Thorahfest	416—425

(Nach der Vorlesung.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִתְּן-לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּגִי
יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Du uns die Lehre der Wahrheit gegeben und sie als Baum des Lebens in uns gepflanzt hast. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du die Lehre gegeben!

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזֹאת Dies ist die Lehre, die Moses auf Befehl Gottes den Kindern Israel gegeben.

(Vor der Haftara.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! Du hast Propheten gesendet, daß sie Israel belehren und ermahnen, es im Glauben stärken und Heil verkünden. Gepriesen seist Du, o Gott, für die heilige Lehre, die durch Moses uns geworden, für das Wort der Wahrheit, das die Propheten uns verkünden!

Gebet für den Landesherrn.

Herr der Welt, Vater aller Menschen! Du hast die Obrigkeit eingesetzt auf Erden, daß sie ein Schirm des Rechts und ein Schutz der Ordnung sei! Erhalte und segne unseren König, den deutschen Kaiser

Wilhelm II.,

daß unter seinem Scepter Wahrheit und Gerechtigkeit immer mehr erblühen! Segne die Kaiserin und Königin

Auguste Victoria,

seine Gemahlin. Segne den Kronprinzen, die Kronprinzessin und das ganze königliche Haus! Segne das gesamte deutsche Vaterland, daß Gerechtigkeit und Treue, Friede und Wohlfahrt in ihm walten und alle seine Kinder einen und beglücken mögen! Segne unsere Vaterstadt, gib ihr Blüte und Gedeihen! Segne Israel an allen Orten und in allen Landen! Segne unsere Gemeinde, segne ihre Vorsteher und Vertreter, ihre Schulen und ihre wohlthätigen Anstalten samt Allen, die in Treue an ihnen wirksam sind! Segne ein jedes Haus unserer Gemeinde, Männer und Frauen, Eltern und Kinder, das Alter und die Jugend. Stärke die Schwachen, heile die Kranken, richte auf die Gebeugten, schenke Trost den Trauernden, ewiges Heil den Dahingeshiedenen. Gib, o himmlischer Vater, daß Dein Reich, das Reich der Wahrheit und des Friedens, immer mehr und mehr sich ausbreite und laß die Tage nahen, in welchen Du als Herr der Welt erkannt sein wirst, Du als der Eine und Dein Name der Einzige, auf daß alle Menschen Dich anbeten und aus jedem Munde Dein Lob erschalle. Amen!

סדר הזכרת נשמות.

Seelenfeier.

Die Seelenfeier findet außer dem Versöhnungstage statt: am achten Tage des **Wesach**, am zweiten Tage des **Wochenfestes** und am **Schlussfeste** (Schemini Azereth). An den genannten Tagen tritt die Predigt mit dem Gemeindeliede (S. 276 ff.) **vor** die Seelenfeier.

(Gemeinde.)

אָנוּשׁ כְּחֶצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כִּן יִצְיֵץ: כִּי רוּחַ
עָבְרָה-בּוֹ וְאֵינְנוּ וְלֹא-יִבְרָנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם
וְעַד-עוֹלָם עַל-יִרְאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים:

Der Mensch, der Blume gleich sind seine Tage, wie des Feldes Blüte, so blühet er. Wenn ein Wind über ihn hinfährt, so ist er nicht mehr, und sein Ort kennet ihn fürder nicht. Aber die Huld des Ewigen bleibt von Ewigkeit zu Ewigkeit denen, die ihn ehrfürchten, und seine Gnade den Kindeskindern.

(Rabbiner.)

יְיָ מַה-אָדָם וְתַדְעֵהוּ בֶן-אָנוּשׁ וְתַחֲשַׁבְתֵּהוּ:
אָדָם לְחֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר:
בְּבִקְרָה יִצְיֵץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ:
תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד-דְּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בָנֵי אָדָם:
לֹא תִכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת יִבְיָנוּ לְאַחֲרֵיתָם:
כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:
שְׁמֵר-תָּם וְרֵאֵה יִשְׂרָאֵל כִּי אַחֲרֵית לְאִישׁ שָׁלוֹם:
פְּוֹדָה יְיָ נַפְשׁ עַבְדֵּי וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל-תְּחוּסִים בּוֹ:

Herr, was ist der Mensch, daß Du sein gedenkest, der Erdensohn, daß Du auf ihn achtest!

Der Mensch gleichet dem Hauche, seine Tage sind ein Schatten, der dahinzieheth.

Am Morgen blühet und sprießet er, am Abend ist er dürr und well.

Du fñhrest den Menschen bis zur Zerkñirschung und sprichst: Kehret um, ihr Menschenkinder!

O daß sie weise würden und das bedächten und auf ihr Ende achteten!

Denn nichts nehmen sie mit in's Grab, und von all ihrer Herrlichkeit folget ihnen nichts.

Wahre Dir frommen Sinn und übe Redlichkeit, denn Hoffnung winket dem Manne der Lauterkeit.

Der Herr erlöset die Seele seiner Getreuen, und Keiner gehet verloren, der auf Gott vertrauet.

Ewiger, Herr aller Geister und aller Wesen! Wir gedenken vor Dir unserer Dahingeshiedenen, die eingegangen in ihre Ruhe nach Deinem weisen Ratschlusse. Wir gedenken ihrer mit liebendem Herzen, mit dankbarem Gefühle. Es gedenken die Kinder der Treue und Hingebung, mit der die Pfleger und Hüter ihrer Kindheit für sie bedacht und besorgt gewesen, wie sie mit weisem Räte, mit Lehre und Beispiel ihnen vorangeleuchtet haben. Es gedenken die Eltern der Kinder, der Freude und Hoffnung ihres Herzens, die Du in der Blüte ihrer Jahre von hinnen hast abberufen. Es gedenken Männer und Frauen des durch den Tod zu früh gelösten Bundes, den sie vor Dir, o Gott, geschlossen und den sie in Liebe und Treue gewahret haben, so lange es Deiner Weisheit gefallen hat. Wir gedenken, o Herr, der Männer und Frauen, die durch ihr Leben und Wirken uns gefördert, die den frommen Sinn in uns genähret und die den Geist der Erkenntnis und Wahrheit in uns gewecket und gepflegt haben. Wir gedenken aller hingeshiedenen Frommen, die durch die Hingabe ihres Lebens ihre Treue für den Glauben bezeuget und Deinen Namen geheiligt haben. Wir gedenken aller derer, die edlen Sinnes ihre Kräfte dem Gemeinwohl gewidmet und in der opferwilligen Tätigkeit die Freude ihres Lebens gefunden haben. Sie Alle haben ein bleibendes Andenken sich gestiftet vor Dir, o Gott, und ihr Name wird zum steten Segen genannt werden in unserer Mitte. Denn die Weisen leuchten wie des Himmels Glanz, und die zum Heile der Gesamtheit gewirkt, wie die Sterne für und für. Amen!

(Stilles Gebet.)

(Für den Vater.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת־נִשְׁמַת אָבִי מִזְרִי
 שֶׁנֶּאֱסַף לְעַמּוֹ אֲשֶׁר לְזִכָּר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ אֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה הַיּוֹם וְהַיּוֹתָה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם
 כָּל־הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָיִם וְהַתְּמִימִים וְהַלֵּךְ לִפְנֵי צְדָקָתוֹ
 יְיָ הוּא נִחְלָתוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

(Für die Mutter.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת־נִשְׁמַת אִמִּי מִזְרָתִי
 שֶׁנֶּאֱסַפָּה לְעַמִּיָּה אֲשֶׁר לְזִכָּר חֲסִדָּהּ וְאִמּוֹנָתָהּ אֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה הַיּוֹם וְהַיּוֹתָה נִפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם
 כָּל־הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָיִם וְהַתְּמִימִים וְהַלֵּךְ לִפְנֵיהֶּ צְדָקָתָהּ
 יְיָ הוּא נִחְלָתָהּ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

(Stilles Gebet.)

(Für den Vater.)

יִזְכֹּר Der Herr gedenke in Gnade der Seele meines teuren,
 unvergeßlichen Vaters, der heimgegangen ist zu den Seinen,
 und zu dessen Angedenken ich heute eine fromme Spende ge-
 lobe. Möge seine Seele aufgenommen sein im Bunde des
 ewigen Lebens, vereint mit allen Gottesfürchtigen, Frommen
 und Redlichen; sein frommer Wandel sei seine Fürsprache vor
 Gott, seinem ewigen Erbe. Amen!

(Für die Mutter.)

יִזְכֹּר Der Herr gedenke in Gnade der Seele meiner teuren,
 unvergeßlichen Mutter, die heimgegangen ist zu den Thren,
 und zu deren Angedenken ich heute eine fromme Spende gelobe.
 Möge ihre Seele aufgenommen sein im Bunde des ewigen
 Lebens, vereinet mit allen Gottesfürchtigen, Frommen und
 Redlichen; ihr frommer Wandel sei ihre Fürsprache vor Gott,
 ihrem ewigen Erbe. Amen!

(Rabbiner.)

מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת בְּנֵי הַשָּׁמַיִם. וְחַמְלָה וְחַנּוּנָה
 מִלְּפָנֶי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחֶלֶק טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שָׁם
 תְּהִי מְנַת כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת הַנִּבְכָּרוֹת מִתּוֹשְׁבֵי קְהֵלְתֵּנוּ
 שֶׁנֶּאֱסָפוּ לְעַמָּם. הַנִּצְּתָהִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם. רוּחַ יי
 תְּנִיחֵם בְּגַן עֵדֶן: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים יִסְתִּירֵם בְּסֶתֶר
 בְּנִפְיֹו לַחַוּוֹת בְּנַעַם יי וְלִבְקָר בְּהִיכָלוֹ. יִלְוֶה אֲלֵיהֶם
 הַשְּׁלוֹם וְעַל מְשַׁבְּבֵם יִהְיֶה שְׁלוֹם. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר
 אָמֵן:

(Gemeinde.)

שְׁוִיתִי יי לְנֶגְדֵי תְּמִיד כִּי מִימֵי בַל־אֲמוּט:
 לָבֵן שְׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרֵי יִשְׁכּוֹן לְבַטָּח:
 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׂחַת:
 תּוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ נְעֻמוֹת
 בְּיָמֶיךָ נִצָּח:

(Rabbiner.)

Selige Ruhe wird unter dem Schutze Gottes den
 Lauteren und Reinen dort, wo des Hochthronenden Barmherzigkeit
 und Gnade walten. O mögen dort auch Seligkeit finden alle
 die Edlen und Frommen unserer Gemeinde, die zu den Vätern
 eingetan wurden. Dein Geist, himmlischer Vater, umschwebe
 ihre Seelen und lasse sie fortdauern in der Gemeinschaft der
 Edlen aller Geschlechter. Amen!

(Gemeinde.)

Ich halte den Ewigen mir stets vor Augen; ist er
 zu meiner Rechten, so wankt ich nicht.

Darum freuet sich mein Herz und meine Seele, auch
 mein Leib wird sicher ruhen; denn Du überlässest nicht meine
 Seele dem Grabe und lässest den Frommen nicht Verwefung
 schauen. Du tuest mir kund den Weg des Lebens, Fülle der
 Freude vor Deinem Antlitze und Seligkeit in Deiner Rechten
 immerdar.

(Rabbiner.)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל-
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחֶתָּא וְנַחֲמֶתָּא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל צְדִיקָיָא וְעַל כָּל-מֵאן דְּאִתְפָּטַר מִן
עֲלָמָא הָדִין כְּרַעוּתָהּ דְּאַלְהָא יְהִי לְהוּן שְׁלָמָא רַבָּא
וְחוּלְקָא טְבָא לְחַיֵּי עֲלָמָא דְאַתִּי וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדְמָא
מְרָה דְשַׁמַּיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שַׁמַּיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name
in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und der
Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in unseren Tagen!

Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
Preis nicht erreicht. Amen!

Allen Frommen, die nach dem Ratschlusse Gottes aus
diesem Leben abberufen worden, werde Friedensfülle und
Seligkeit, Liebe und Erbarmen zu Teil bei Gott, dem Herrn
des Himmels und der Erde. Amen!

Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
über uns und ganz Israel. Amen!

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten
über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה:
 אֲשֶׁרִי תָעַם שִׁבְכָה לֹא אֲשֶׁרִי תָעַם שְׁנֵי אֱלֹהִיו:
 (קמח) תִּהְיֶה לְדוֹר אַרְוַמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אַבְרָכָה וְאַהֲלִלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הַוָּדָק
 וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזוּז נִרְאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וּגְדֻלָּתֶךָ
 אֲסַפְּרָנָה: וְכֵר רַב־טוֹבָה יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ: חַנּוּן
 וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפָּיִם וּגְדֻלַּת־חַסֶּד: טוֹב־יְהוָה לְכָל
 וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ

אשרי Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (פס. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben, mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig. An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen und unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe. Den Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, langmütig und von großer Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich, Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben

יְבָרְכוּךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ יְדַבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד תְּדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה
 לְכָל-הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתֵחַ אֶת-יַרְדֵּךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דַּרְכָיו וְחָסִיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת: רָצוֹן-יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּל יְהוָה יְדַבֵּר שֵׁי וְיִבְרַךְ בְּכָל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד: וְאֲנַחְנוּ נְבָרְךָ יְיָ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von
 Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine
 mächtigen Taten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines
 Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und
 Deine Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stüzet
 die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen
 harren auf Dich, und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit.
 Du öffnest Deine Hand und sättigest alles Lebende aus Deiner
 Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen
 und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige
 Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftig-
 keit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen
 und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frevler aber
 vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund,
 und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir
 Alle loben Gott, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Einschaltung für Simchath Thorah unten.)

(Vorbetet.)

יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי. כִּי-נִשְׁנָב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

(Gemeinde.)

הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרְן לְעַמּוֹ תְהַלֵּךְ לְכָל-
מְסִידוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(Rabbiner.)

Wie einst Moses die Bundeslade an ihre Stätte geleitete mit den Worten: „Kehre ein, o Herr, unter die Scharen der Tausende Israels“, so flehen wir, daß Dein Geist bei uns eintehre, und Dein heiliges Wort unser Leben veredle. Eine segensreiche Lehre hast Du uns gegeben, o, daß wir nimmer von ihr lassen; denn ein Baum des Lebens ist sie denen, die an ihr festhalten, und wer sie erfasset, wird gesegnet. Ihre Wege sind Wege der Anmut und alle ihre Pfade voll des Friedens. Führe uns, o Ewiger, auf dieser Bahn zu Dir, daß wir Dir uns nähern. Erneuere unsere Tage zu unserem Heile!

(Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנו יי אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה. תִּדְרֹשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:

Preis dem Namen des Ewigen; denn sein Name allein ist erhaben!

Seine Herrlichkeit strahlet über Erde und Himmel, und er erhöhet die Macht seines Volkes, den Ruhm aller seiner Frommen, der Söhne Israels, des Volkes, das ihm nahe. Hallelujah!

(An Simchath Thorah.)

שִׂישׂוּ וְשִׂמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וּתְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה:

נָגִיל וְנִשְׂשִׂישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה. כִּי הִיא לָנוּ עֹז וְאוֹרָה:

תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים. לְבַלְלֵנוּ חַיִּים. כִּי עֲמֻדָה מְקוֹר חַיִּים:

Freuet euch und frohlocket am Feste der Gesetzesfreude: Gebet Ehre der Gotteslehre!

Wir wollen jubeln und uns freuen der Gotteslehre! Denn sie gewähret uns Kraft und Erleuchtung.

Die Gotteslehre ist ein Baum des Lebens, lebenspendend für uns Alle, denn Du, o Gott, bist Urquell alles Lebens.

Gemeindelied

für das Pfingstfest.

O Herr, der Du die Freiheit bist,
Du hast zur Freiheit uns geschaffen;
Und wenn Gewalt uns drängt und List
Bist Du uns Schild und Wehr und Waffen.

O Herr, Du hast der Freiheit Saat
Gepflanzt in uns'rer Seele Grunde,
Daß sie erblüh' zur heil'gen Tat,
O Herr, in der Bedrängnis Stunde.

Dein Geist ist uns'rer Freiheit Hort,
Er läßt nicht sinken uns zu Knechten,
Er trägt zum Sieg den Schwachen fort,
Geschirmt, o Herr, von Deiner Rechten.

Predigt.

O Herr, Du hast mit starker Macht
Der Väter Ketten einst zerbrochen,
Und Deine Treue hat vollbracht,
Was zu den Ahnen Du gesprochen.

O Herr, Du hast mit starker Hand
Der Knechtschaft Fesseln einst vernichtet,
Und hast als Deiner Treue Pfand
Den Baum des Lebens aufgerichtet.

O Herr, der Du die Freiheit bist,
Gib mir der Freiheit Weihe,
Daß ich in meiner Lebensfrist
Von Sünd' und Fehl mich selbst befreie!

Gemeindelied
für das Wochenfest.

Herr, Du sendest Tau und Regen
Und belebest Flur und Feld;
Und es spriecht empor Dein Segen,
Der uns nähret und erhält.

Herr, Du sandtest Licht und Helle
Einst in dieser Erde Nacht;
Da erstand an heil'ger Stelle
Strahlend Deines Wesens Pracht.

Also schirmst Du Leib und Seele
Herr, in Deiner Huld und Gnad'!
Daß dem Leib das Brot nicht fehle,
Und die Leuchte unserm Pfad.

Predigt.

Sei gepriesen für die Lehre,
Die der Erdenflur entspriecht;
Sei gepriesen für die Lehre,
Die den Himmel uns erschließt!

Und erhör' uns, Gott der Treue,
In des Festes Gnadenstund',
Daß sich unser Herz erneue
Für den alten Gottesbund!

Gemeindelied

für das Hütten- und Schlußfest.

Du hast des Feldes reichen Segen
Gelegt, o Herr, in uns're Hand;
So nimm denn unsern Dank entgegen,
O Herr, zu Dir emporgesandt!

Und ob in Häusern, ob in Hütten,
Empor zu Dir das Aug' sich hebt,
Du bist, o Herr, in uns'rer Mitten,
Und Deine Gnade uns umschwebt!

Und ob uns schützen feste Mauern,
Und ob uns fehlt ein schirmend Dach,
Im sichern Haus, in Wetterschauern —
Dein Vateraug' ist immer wach.

Predigt.

O Herr, es hat der Erde Weiten
Durchwandert einst der Väter Schar,
Doch schrittest Du an ihrer Seiten,
Ein Ketter treu und wunderbar.

Und ob in Häusern, ob in Hütten,
Der müde Fuß gefunden Rast,
Du warst, o Herr, in ihrer Mitten
Allüberall ein Himmelsrast.

O Herr, Du treuer Hort und Hüter,
Nimm ferner uns in Deine Hut!
Versag' uns nicht der Erde Güter
Und gib uns ew'ges Himmelsgut!
